

بررسی ریخت شناسی و شناسایی مولکولی گونه‌های *Sargassum vulgare* و *Sargassum fallax* (Fucales, Sargassaceae) از سواحل نیروگاه اتمی بوشهر، خلیج فارس

سودابه ایرانی نسب^۱، بیتا ارجانگی^{۲*}، فانده امینی^۳، نسرین سخایی^۴

۱- کارشناسی ارشد، گروه زیست شناسی دریا، دانشکده علوم دریایی و اقیانوسی، دانشگاه علوم و فنون دریایی خرمشهر، خوزستان، پست الکترونیکی: sudabeh.irinaninasab@gmail.com

۲- استادیار، گروه زیست شناسی دریا، دانشکده علوم دریایی و اقیانوسی، دانشگاه علوم و فنون دریایی خرمشهر، خرمشهر، پست الکترونیکی: beta.archangi@gmail.com

۳- استادیار، گروه زیست شناسی دریا، دانشکده علوم دریایی و اقیانوسی، دانشگاه علوم و فنون دریایی خرمشهر، خرمشهر، پست الکترونیکی: saeedeh_amini@yahoo.com

۴- دانشیار، گروه زیست شناسی دریا، دانشکده علوم دریایی و اقیانوسی، دانشگاه علوم و فنون دریایی خرمشهر، خرمشهر، پست الکترونیکی: nsakhaee@yahoo.com

تاریخ پذیرش: ۹۶/۹/۴

* نویسنده مسؤول

تاریخ دریافت: ۹۶/۳/۱۶

چکیده

در این تحقیق، بررسی ریخت شناسی و شناسایی مولکولی گونه‌های غالب جلبک‌های قهوه‌ای ساحل نیروگاه اتمی بوشهر مورد بررسی قرار گرفت. نمونه‌برداری جلبک‌ها در پاییز و زمستان ۹۳ از نواحی بین جزر و مدي انجام شد. ویژگی‌های ریخت شناسی جلبک‌ها با استفاده از کلیدهای شناسایی معتبر و میکروسکوپ نوری مورد مطالعه قرار گرفت. به منظور شناسایی مولکولی، ابتدا ژنوم جلبک‌ها با روش تغییر یافته CTAB استخراج و سپس تکثیر قطعات ژنومی توسط DNA هسته‌ای ریبوزومی-2 ITS انجام شد. نتایج حاصل از Blast در بانک ژن و آنالیز نرم افزارهای ژنتیکی، دو گونه جلبک قهوه‌ای *Sargassum vulgare* و *Sargassum fallax* را تایید نمود. در نتیجه علی‌رغم وجود ابهامات در طبقه‌بندی جلبک‌های گونه سارگاسوم، تلفیق نتایج مشاهدات ریخت شناسی و استفاده از قطعه ژنومی-2 ITS گونه‌های مورد بررسی را با اطمینان صد درصد مورد شناسایی قرار داد.

کلمات کلیدی: جلبک قهوه‌ای، *Sargassum fallax*, *Sargassum vulgare*, نیروگاه اتمی بوشهر، خلیج فارس.

۱. مقدمه

جنس سارگاسوم شناسایی شده‌اند (Guiry and Guiry 2017). در مناطق پایین جزو مدي و نواحی کم عمق زیر جزر و مدي گونه‌های سارگاسوم به عنوان بسترها مناسب نوزادگاهی و تغذیه‌ای بسیاری از ریزموجودات نقش مهمی را ایفا می‌کنند (Tsukidate 1984). سیستم طبقه‌بندی اولیه که توسط Agardh شامل ۵ زیر جنس می‌باشد که خود به بخش‌های کوچکتری نیز

جلبک قهوه‌ای سارگاسوم (*Sargassum fallax* (phaeophyceae) به عنوان گونه با پراکش جغرافیائی گسترده در نواحی گرمسیری و معتدل، دارای پیچیده ترین طبقه‌بندی و غنی - ترین گونه‌ها در بین جلبک‌های قهوه‌ای است. تاکنون ۳۳۶ گونه از

موجود باشند. در حقیقت، مطالعات ریخت‌شناسی، روش جامعی جهت شناسایی گونه‌های جدید نبوده و در اغلب موارد، شناسایی گونه‌های دریایی صرفاً از طریق بررسی ریخت‌شناسی، با خطا زیادی همراه است (Shams et al., 2015). امروزه با استفاده از نشانگرهای مولکولی و با گردآوری اطلاعات تکمیلی و شناسایی گونه‌های مختلف سارگاسوم از نقاط مختلف دنیا، طبقه‌بندی سنتی دستخوش بازنگری گسترده‌ای شده است. هرچند که گونه‌های سارگاسوم بسیار متنوع بوده و از لحاظ ویژگی‌های ریخت‌شناسی بسیار به یکدیگر شباهت دارند. بنابراین، با در نظر گرفتن تنوع گسترده در خصوصیات ریخت‌شناسی در بین گونه‌های مختلف به خصوص در پاسخ به شرایط محیطی و مراحل رشد گونه‌های جلبک، استفاده از نشانگرهای مولکولی جهت ارزیابی جایگاه *Mattio and Payri*, 2011 جنس سارگاسوم از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است (Payri, 2011). علی‌رغم انجام تحقیقات ریخت‌شناسی متعدد بر جنس سارگاسوم، بررسی‌های مولکولی در دنیا محدود هستند که اغلب محدود به ناحیه اندوپاسیفیک مرکزی می‌شوند. به عنوان مثال، تنوع جنس سارگاسوم که با استفاده از روش‌های مولکولی در اقیانوس اطلس انجام شده است، بیانگر این است که از ۲۱ گونه سارگاسوم بومی منطقه غرب اقیانوس اطلس، ۸ گونه مربوط به خلیج مکزیکو است (Phillips and Fredericq, 2000).

در آب‌های جنوبی ایران نیز بررسی‌های ریخت‌شناسی و مولکولی توسط برخی محققین انجام شده است که از جمله می‌توان به تحقیقات شمس و همکاران اشاره نمود (Shams et al., 2013). تاکنون، تحقیقات متعدد مولکولی جهت شناسایی دقیق گونه‌های سارگاسوم و رفع ابهامات در طبقه‌بندی گونه‌ها و همچنین ارزیابی ارتباطات تکاملی و فیلوزنیکی با استفاده از قطعات ژنومی شامل *rbcLS* (Bitner et al., 2008; Cho et al., 2006) و قطعه ژنومی *ITS-2* (Jegou et al., 2010) انجام شده است. بسیاری از مطالعات اخیر در مورد طبقه‌بندی مولکولی و فیلوزنی جلبک‌های قهقهه‌ای از مارکرهای مولکولی متعدد استفاده شده است که از جمله رایج ترین آنها می‌توان *ITS-2*, *SSU*, *LSU*, *ITS*, *mtDNA*, *mt23S*, *psaA* و *rbcl* (Coyer et al., 2006; Draisma et al., 2006) و مارکر پلاستید را نام برد (al., 2010). با توجه به اهمیت بوم‌شناختی جلبک‌های جنس سارگاسوم و پیچیدگی‌ها و ابهامات متعدد تاکسونومیکی و همچنین محدودیت اطلاعات آنها در سواحل خلیج فارس و دریای عمان، انجام تحقیقات گسترده‌تر در مورد این جنس ضروری است. هدف از تحقیق حاضر، ارزیابی ویژگی‌های ریخت‌شناسی (با

تقسیم شده است (Hurtado and Ragaza, 1999). طبقه‌بندی سنتی مذکور بر اساس تنوع در ویژگی‌های ریخت‌شناسی جلبک‌های جنس سارگاسوم بوده است که با اندکی تغییرات، از زمان‌های دور تاکنون مورد پذیرش جلبک شناسان قرار گرفته است. تنوع بسیار گسترده در خصوصیات ریخت‌شناسی مانند شکل برگ‌ها، وزیکول‌ها و رسپتاکل‌ها، جنس سارگاسوم را به ۵ زیر جنس تقسیم بندی نموده است (Hurtado and Ragaza, 1999) که شامل *Bactrophycus* J.G. Agardh و *Arthrophycus* J. Agardh و *Sargassum* J. Agardh و *Phyllotricha* (Areschong) J. Agardh و *Schizophycus* J. Agardh (Mattio and Payri, 2011) هستند. علی‌رغم مطالعات گسترده، هنوز این جنس به بررسی‌های تکمیلی و بازنگری تاکسونومیکی نیاز دارد (Mattio and Payri, 2011). در حال حاضر، بیش از ۳۴۰ گونه، به عنوان گونه اخیر در بانک اطلاعاتی جلبک‌ها نامگذاری شده‌اند (Guiry and Guiry, 2017). از تحقیقاتی که تاکنون در منطقه سواحل خلیج فارس و دریای عمان در مورد شناسایی جلبک‌های قهقهه‌ای سارگاسوم انجام شده است شامل مطالعه (Borgesen 1939) است که تعداد ۲۶ گونه از جلبک‌های قهقهه‌ای را تا سطح جنس شناسایی نمود. تعداد ۶ گونه سارگاسوم نیز توسط Sohrabipour و Rabii (1999) از سواحل استان هرمزگان گزارش گردید. همچنین دادالهی و همکاران (۱۳۹۱)، چندین گونه از جلبک‌های قهقهه‌ای خلیج فارس را مورد شناسایی قرار دادند. اخیراً نیز تعداد ۱۹ گونه از جلبک‌های سارگاسوم توسط شمس و همکاران (۲۰۱۳) از سواحل جنوبی ایران گزارش شده است. در طبقه‌بندی سنتی به منظور شناسایی ماکروجلبک‌ها از ویژگی‌های ریخت‌شناسی مانند قلاب، پایه نگه‌دارنده، محور ساقه، شکل برگ و نوع کیسه هوا استفاده می‌شود (Camacho et al., 2015). دیگر ویژگی‌های مورد استفاده برای شناسایی، اغلب شامل تعداد لایه‌های سلولی بدنه جلبک مانند ساقه یا ریسه، وجود یا عدم وجود بدنه آهکی و هاگدان، رنگ و اشکال کلرопلاست هستند (Richmond et al., 2008). بسیاری از گونه‌های ناشناخته جلبک‌های دریایی روابط فیلوزنی پیش‌بینی نشده‌ای را نشان می‌دهند که شناسایی این موجودات را با مشکلاتی مواجه می‌سازد. ضمن اینکه گونه‌های زیادی نیز فاقد ویژگی‌های ساختاری آشکار هستند. جلبک‌ها از نظر ریخت‌شناسی دارای تکامل همگرا بوده که این موضوع شناسایی گونه‌ای را تقریباً ناممکن می‌سازد. نتایج تحقیقات متعدد حاکی از این است که مطالعات ریخت‌شناسی به تنهایی نمی‌توانند پاسخگوی ابهامات

5.8S-BF: ITS-2، مورد نظر، قطعه ژنومی 25BR-2: CGATGAAGAAGGCAGCGAAATGCGA TCCTCCGCTTAGTATGCTTAA مورد استفاده قرار گرفت (Yoshida et al., 2000). ژنوم نمونه‌های جلبکی در دستگاه ترموسایکلر با چرخه‌های حرارتی شامل واسرشته سازی اولیه با درجه حرارت ۹۳ درجه سانتی‌گراد به مدت ۳ دقیقه و واسرشته سازی با درجه حرارت ۹۴ درجه سانتی‌گراد به مدت ۳۰ ثانیه، الحاق با درجه حرارت ۵۵ درجه سانتی‌گراد به مدت ۳۰ ثانیه، بسط با درجه حرارت ۷۲ درجه ۳۰ ثانیه کردن به مدت ۳۰ ثانیه و سه مرحله اخیر با تعداد ۷۲ درجه چرخه تکرار و بسط نهایی با درجه حرارت ۷۲ درجه سانتی‌گراد به مدت ۱۰ دقیقه انجام شد. از نمونه‌های جلبکی مورد بررسی، محصولات PCR با باند مطلوب، جهت تعیین توالی به شرکت بایونیرکره ارسال شدند. کروماتوگرام توالی‌های بدست آمده ابتدا توسط نرم افزار کروماس ویرایش شده و به منظور مقایسه توالی نمونه‌های مورد بررسی با توالی‌های مشابه در پایگاه اطلاعات ژنتیکی NCBI از برنامه BLAST به عنوان ابزار هم‌ردیفی توالی‌های DNA استفاده گردید و میزان تشابه و هم‌پوشانی و نیز شناسایی اولیه بر اساس داده‌های مولکولی مشخص شد. جهت بررسی جایگاه گونه‌های مورد مطالعه روی درخت فیلوژنی، توالی‌های ژنومی توسط نرم افزار MEGA نسخه ۷ (Kumar and Tamura, 2015) مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

۳. نتایج و بحث

در تحقیق حاضر، ۲ نمونه متمایز جلبک قهوهای جنس Sargassum با استفاده از کلیدهای شناسایی (Baldock, 2009; Shams et al., 2015; Camacho et al., 2015; Andrade-Sorcia, 2014; Abbas et al., 2009, 2014) مورد بررسی قرار گرفته و شناسایی شدند. ویژگی‌های مورد نظر در شناسایی و مطابقت با کلیدهای معتبر شامل رنگ، شکل برگ و نوع کیسه هوایی بودند. پس از دریافت توالی‌ها جهت انجام بررسی‌های مولکولی گونه‌های سارگاسوم، توالی‌های به دست آمده با توالی‌های موجود در بانک ژن نتایج حاصل از BLAST، شباهت ۱۰۰ درصدی را برای نمونه‌های ساحل نیروگاه اتمی بوشهر به ترتیب با توالی‌های مربوط به *Sargassum fallax* و *Sargassum vulgare* نشان دادند.

استفاده از کلیدهای شناسایی معتبر) و بررسی مولکولی (با استفاده از ژن هسته‌ای ITS-2) گونه‌های غالب جلبک جنس سارگاسوم در ساحل نیروگاه اتمی بوشهر است. بدین منظور، از تلفیق داده‌های ریخت شناسی و مولکولی جهت تشخیص جایگاه گونه‌های شناسایی شده بر درخت فیلوژنی استفاده شده است.

۲. مواد و روش‌ها

منطقه مورد بررسی در تحقیق حاضر، نوار ساحلی استان بوشهر انتخاب گردید که در مجاورت نیروگاه اتمی از محل ورودی شهر تا روستای هلیله قرار داشت. انتخاب مکان نمونه‌برداری بر اساس میزان پراکنش و حضور جلبک‌های قهوهای و با توجه به اهمیت ساحل نیروگاه اتمی بوشهر صورت پذیرفت. نمونه‌برداری از جلبک‌های قهوهای غالب در فصوص پذیرفته (مهر تا آذر ۹۳) و زمستان (دی تا اسفند ۹۳) در زیستگاه‌های محل رویش جلبک‌ها در مناطق صخره‌ای سنگیاز منطقه‌ی بین جزر و مدی در زمان جزر کامل انجام شد. ابتدا نمونه‌های جلبک، از محل رویش با دست جمع آوری شدند. سپس با آب دریا شستشو داده شده و به صورت جداگانه در کیسه‌های پلاستیکی در کنار یخ قرار گرفتند و به آزمایشگاه انتقال یافتند. نمونه‌های جلبکی در آزمایشگاه با آب دریا و سپس آب مقطّر شست و شو داده شدند و جهت نگهداری به فریزر -۲۰ متری منتقل شدند. جهت شناسایی هر یک از نمونه‌های جلبکی در آزمایشگاه، خصوصیات ریخت‌شناسی آنها (شامل رنگ، شکل برگ، کیسه‌های هوایی، محور ساقه، قلاب پایه نگه دارنده) به دقت بررسی شدند و همچنین از نمونه‌ها عکس‌هایی جهت مقایسه با کلیدهای شناسایی معتبر، تهیه شد. سپس مشخصات مذکور با کلیدهای شناسایی، تطبیق داده شده و در نهایت، شناسایی نمونه‌های جلبکی صورت گرفت (Baldock et al., 2009; Shams et al., 2015). جهت بررسی میکروسکوپی بافت پوششی برگ و کیسه‌های هوایی جلبک‌های غالب قهوهای، ابتدا برش عرضی از برگ‌ها و کیسه هوایی به تهیه شد. سپس نمونه‌های جلبکی به کمک میکروسکوپ نوری با بزرگنمایی شیئی ۱۰ و ۴۰ و بزرگنمایی چشمی ۱۰ از نظر بافت شناسی با هم مقایسه شدند (Abbas et al., 2009). جهت استخراج ژنوم، از روش تغییر یافته CTAB، استفاده شد (Phillips and Fredericq, 2000).

شاخه‌های جانبی نیز صاف و پهن بودند. محور ساقه صاف و نسبتاً پهن به قطر دو تا سه میلی‌متر بود. برگ‌ها با پهنهای ۸ تا ۹ میلی‌متر پهن، کشیده با حاشیه دندانه‌ای، دارای شیار وسط و فاقد لبه دیده شدند. کیسه‌های هوای تخم مرغی شکل به قطر ۳ تا ۴ میلی‌متر به صورت منظم و در تعداد نسبتاً کم روی شاخه‌های جانبی دیده می‌شدند. قلاب پایه نگه دارنده، ضخیم و محکم بوده و چندپایه نگه‌دارنده از آن منشعب شده بود. پایه نگه‌دارنده نیز محکم، ضخیم و صاف بود.

در بررسی میکروسکوپی برگ، بافت اپیدرم به صورت یک لایه از سلول‌های چند وجهی بود که از نظر اندازه و شکل تقریباً یکسان بودند. بافت مزوپیل از چند ردیف منظم از سلول‌های چند وجهی با اندازه‌های متفاوت و فاقد فضای بین سلولی تشکیل شده بود. بافت آوندی کاذب دارای چند ردیف سلول چند وجهی، با اندازه‌های کوچک در بین بافت مزوپیل بودند.

در بررسی میکروسکوپی کیسه هوا، کوتیکول به صورت چند لایه منظم و ضخیم از سلول‌های چند وجهی مشاهده گردید. بافت مزوپیل به صورت چند ردیف از سلول‌های چند وجهی و اپیدرم خارجی به صورت چند لایه منظم از سلول‌های چند وجهی دیده شدند. بافت اپیدرم داخلی از چند لایه منظم سلول‌های استوانه‌ای تشکیل شده بود.

۳-۳ بررسی مولکولی گونه *Sargassum vulgare*

نتایج حاصل از بلاست توالی‌ها، شباهت ۱۰۰ درصدی گونه *Sargassum vulgare* در این تحقیق (3S) را با گونه (3S) نشان داد. به منظور رسم درخت فیلوژنی، ۱۸ توالی مربوط به ژن ITS-2 با بیشترین شباهت به گونه *Sargassum vulgare*، مورد مقایسه قرار گرفتند. بدین ترتیب درخت تبارزایی به روش Fast Minimum Evolution (ME) با بوتستر اپ (1000 ترسیم شد (شکل ۱). الگوی مونوفیلیک بذست آمد و موقعیت گونه *Sargassum vulgare* نشان داد که این گونه با سارگاسوم موجود در سواحل جزایر قناری اسپانیا (gb|HQ416069.1) و گونه *Sargassum polyphyllum* (gb|EU833424.1) در سواحل نیوکالدونیا و همچنین گونه *Sargassum vulgare* قرار دارند (gb|KJ572480.1) متعلق به سواحل ایتالیا در یک کلاد مشترک (شکل ۱).

۱-۳ ویژگی‌های ریخت‌شناسی جلبک قهوهای گونه *Sargassum vulgare*

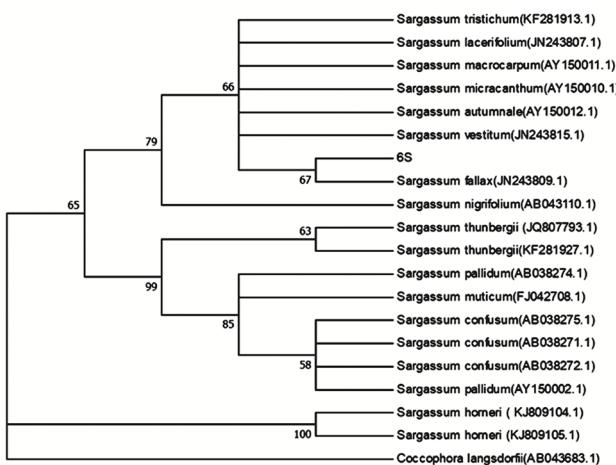
در تحقیق حاضر، رنگ این ماکروجلبک با شاخه‌های زیاد و نامنظم، قهوهای روش متمایل به زیتونی مشاهده شد. در قسمت تاج، شاخه‌هایی صاف به قطر یک میلی‌متر وجود دارد. شاخه‌های جانبی صاف و باریک بوده و برگ‌هایی که در قسمت تاج دیده می‌شود بلند و باریک هستند. برگ‌ها پهنهای حدود ۱۳ تا ۱۴ میلی‌متر داشته با کناره‌هایی دندانه دندانه یا خاردار و همچنین دارای شیار وسط می‌باشند. کیسه‌ی هوای بیضی شکل به قطر دو تا سه میلی‌متر نیز دیده شد. از کنار هر برگ یک کیسه هوا بیرون آمده که در بعضی قسمت‌ها به صورت دوتایی مشاهده گردید. هر کیسه‌ی هوایی یک پایه اضافه و یک برگچه اضافه داشت. کیسه‌های هوایی متعددی به رنگ سبز رسیده و به صورت متقابل مشاهده شد. قلاب پایه نگه‌دارنده ضخیم و فشرده بود. پایه نگه‌دارنده نیز به صورت ضخیم و دارای برجستگی دیده شد.

در بررسی میکروسکوپی برگ، بافت اپیدرم به صورت یک یا دو لایه از سلول‌های چند وجهی که بیشتر سلول‌های آن دارای اندازه و شکل متفاوتی بودند مشاهده گردید. همچنین بافت مزوپیل متشكل از چند ردیف منظم، سلول چند وجهی با اندازه‌های متفاوت بود. بافت آوندی کاذب بین بافت مزوپیل دیده می‌شود. چند ردیف سلول چند وجهی با اندازه‌های نسبتاً کوچک‌تر بافت آوندی کاذب را ساخته بودند. در بررسی میکروسکوپی کیسه هوا کوتیکول به صورت یک لایه ضخیم و منظم از سلول‌های چند وجهی با شکل‌های متفاوت قابل مشاهده بود. بافت مزوپیل به صورت چند ردیف از سلول‌های چند وجهی و فاقد فضای بین سلولی دیده شد. اپیدرم خارجی از یک لایه منظم از سلول‌های چند وجهی تشکیل شده بود. بافت اپیدرم داخلی به صورت چند ردیف سلول استوانه‌ای که به طور منظم به صورت افقی کنار هم قرار داشتند، مشاهده گردید.

۲-۳ ویژگی‌های ریخت‌شناسی جلبک قهوهای گونه *Sargassum fallax*

نمونه‌های این ماکروجلبک، قهوهای تیره بوده و شاخه‌های کم و منظمی داشتند. در قسمت تاج شاخه‌های صاف و پهن داشتند و

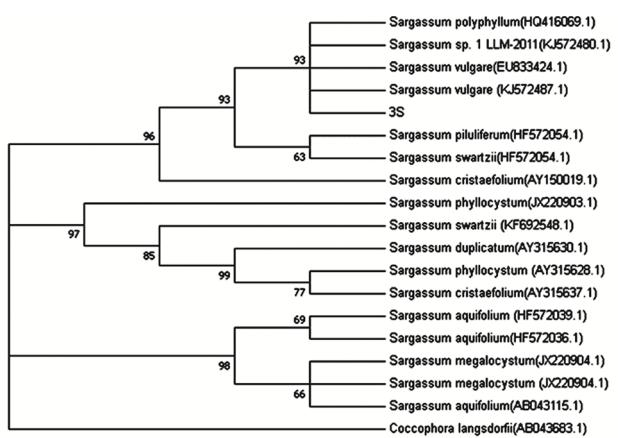
Andrade-Sorcina et al., 2010 در مطالعه‌ای که توسط و همکاران (۲۰۱۴) برای شناسایی جنس سارگاسوم در آب‌های خلیج کالیفرنیا انجام شد با استفاده از نشانگرهای مولکولی ITS- COI, COIII, 2 و خصوصیات ریخت شناسی مانند اختلاف در شکل قلاب، کیسه‌هوا و حاشیه برگ، ۶ گونه شناسایی شدند. نتایج مطالعه این محققین نشان داد که قوی‌ترین بخش تشخیصی در شناسایی گونه‌ها، قلاب است. هر چند ممکن است برای هر گونه ویژگی ریخت شناسی خاصی در مطالعات سیستماتیک همان گونه حائز اهمیت باشد.

شکل ۲: موقعیت گونه *Sargassum fallax* (6S) روی درخت فیلوزنی مدل ME

بررسی‌های مولکولی انجام شده بیانگر این است که مارکرهای مورد استفاده بخش ۲ ITS- ژنوم هسته‌ای، قطعات ژنومی مناسبی جهت تشخیص و تعیین گونه‌های جلبک قهقهه‌ای در منطقه ساحل نیروگاه اتمی بوشهر محسوب می‌شوند. نتایج تحقیق حاضر و مقایسه آن با بررسی‌های مشابه (Kurihara et al., 2012; Yoshida, 2000) بیانگر نشانه‌هایی از هم گونه بودن^۱ گونه‌های شناسایی شده است. به عبارتی می‌توان گفت نتایج بدست آمده از تحقیقات شناسایی ریخت شناسی و مولکولی جلبک‌های جنس سارگاسوم، انشعابات تکاملی اخیر در گونه‌های این جنس را منعکس می‌سازند. در تحقیق حاضر، به نظر می‌رسد شbahat های بسیار نزدیک بین گونه‌های مختلف در جنس سارگاسوم گویای همین مطلب باشد.

در نمونه‌های مربوط به گونه *Sargassum vulgare* ویژگی‌های ریخت شناسی و مولکولی، کاملاً متنطبق با ویژگی‌های این

شکل ۱: موقعیت گونه *Sargassum vulgare* (3S) روی درخت فیلوزنی مدل ME

۴-۳ بررسی مولکولی گونه *Sargassum fallax*

نتایج حاصل از بلاست، شباهت ۱۰۰ درصدی را برای نمونه مورد مطالعه در این تحقیق (6S) با توالی‌های مربوط به *Sargassum fallax* (gb|JN243809.1) متعلق به سواحل استرالیا نشان داد. بر اساس نتایج شناسایی مولکولی، گونه مورد مطالعه، گونه *Sargassum fallax* تشخیص داده شد. به منظور رسم درخت فیلوزنی، ۲۲ توالی مربوط به ژن ۲ ITS با بیشترین شباهت به نمونه *Sargassum fallax* از بانک ژن انتخاب شدند. بدین ترتیب درخت تبارزایی با مدل ME با بوتستراپ ۱۰۰۰ ترسیم شد (شکل ۲). نتایج نشان داد که گونه‌های *Sargassum fallax*, *Sargassum vestitum* (gb|JN243815.1), *Sargassum lacerifolium* (gb|JN243809.1), *Sargassum sinclairii* (gb|FJ170458.1) از آب‌های ساحلی نیوزیلند با نمونه مورد بررسی در شاخه‌ی مشترک قرار می‌گیرند (6S در درخت فیلوزنی شکل ۲).

در تحقیق حاضر، با توجه به شواهد ریخت شناسی و آنالیزهای مولکولی ۲ گونه جلبک قهقهه‌ای جنس *Sargassum* از سواحل نیروگاه اتمی بوشهر شناسایی شدند. جلبک‌های قهقهه‌ای و بهویژه جنس سارگاسوم از جمله فراوان‌ترین جلبک‌های سواحل صخره‌ای استان بوشهر محسوب می‌شوند. این جلبک‌ها در تمام سواحل دنیا دارای اهمیت بوم‌شناسخی هستند. این گروه از جلبک‌های قهقهه‌ای در نواحی جزر و مداری سواحل صخره‌ای نقش مهمی را در تهییه غذا، زیستگاه و پناهگاه مناسب و همچنین Garretta, 2000 به وجود آوردن مکان تخم‌گذاری بعده دارند (Garretta, 2000).

¹ Conspecificity

قرار گرفته است (Mattio et al., 2011). در این تحقیق از مارکرهای مولکولی ITS-2 هسته‌ای، rbcLS کلروپلاستی و COIII میتوکندری استفاده گردید. نتایج این محققین نشان داد که بین دو گونه *S. pacificum* و *S. obtusifolium* از نظر مولکولی پلی‌مورفیسم وجود دارد. بنابراین، شناسایی این دو گونه، با استفاده از مارکر ITS-2 هسته‌ای نشان داد، با وجود اینکه دو گونه از نظر ریخت شناسی برگ بسیار متفاوت و مجزا هستند گونه *S. obtusifolium* از هاوایی به عنوان گونه مشابه با *S. pacificum-obtusifolium* معروفی شد. در تحقیق حاضر، در مورد نمونه‌های جنس *Sargassum fallax*، پیچیدگی‌های ریخت‌شناسی و شباهت‌های ظاهری برخی گونه‌ها به یکدیگر نیز مشاهده شد. بدین ترتیب که در نمونه‌های *Sargassum fallax* با وجود شباهت زیاد، تفاوت‌هایی در شکل برگ دیده شد. این گونه دارای رنگ قهوه‌ای تیره و دارای شاخه‌های استوانه‌ای صاف و کیسه‌های هوای تخم مرغی شکل هستند. با این‌حال در نمونه‌های *Sargassum fallax* تحقیق حاضر، برگ‌ها صاف و فاقد لبه هستند و شکل برگ‌ها در گونه‌های مختلف سارگاسوم به میزان زیادی متنوع می‌باشند. برگ‌ها می‌توانند ساده، دوشاخه، یا چندین بار تقسیم شوند. همچنین حاشیه برگ‌ها ممکن است ساده، دوتایی و یا در قسمت راسی صاف و یا مواج باشد (Mattio and Payri, 2011).

۴. نتیجه‌گیری

بررسی‌های به عمل آمده در این تحقیق و تلفیق آن با نتایج تحقیقات مشابه، بیانگر این است که پدیده انعطاف پذیری فنتیپی به میزان زیادی حتی در بین جلبک‌هایی که متعلق به یک گونه هستند نیز رخ می‌دهد. به همین دلیل، شناسایی گونه‌های سارگاسوم بر اساس ویژگی‌های ریخت شناسی و بافت شناسی به تنها در تشخیص و شناسایی دقیق گونه‌ها کافی نبوده و تلفیق داده‌های حاصل از مطالعات ریخت شناسی و بررسی‌های مولکولی به منظور تایید شناسایی گونه‌ها، در شناسایی دقیق گونه‌های جنس سارگاسوم در ساحل نیروگاه اتمی بوشهر ضروری است. این تحقیق نشان داد، قطعه ژنومی ITS-2 می‌تواند به عنوان نشانگری دقیق و کارآمد برای شناسایی مولکولی نمونه‌های جلبک قهوه‌ای جنس سارگاسوم تا سطح گونه با موفقیت مورد استفاده قرار گیرد.

گونه طبق کلید شناسایی و توالی‌های ژنومی موجود در بانک ژن است. این گونه دارای شاخه‌های صاف، برگ‌های حاشیه‌ای دندانه‌دار با شیار وسط بوده و دارای کیسه‌های هوای تخم مرغی شکل یاکروی می‌باشد. همچنین گونه مذکور از نظر خصوصیات ریخت‌شناسی مشابه با گونه‌ای است که در سواحل عربستان توسط Cho و همکاران (۲۰۱۲) گزارش شده است. بررسی مولکولی به منظور شناسایی این گونه بر اساس نشانگر ۲-ITS هسته‌ای و مقایسه نتایج Blast نشان داد که این نمونه کاملاً با توالی *Sargassum vulgare* منطبق است (شکل ۱). بنابراین به طور قطع به عنوان گونه *Sargassum vulgare* معروفی گردید. Cho و همکاران (۲۰۱۲) نیز وجود این گونه را از خلیج نیپل بر اساس نشانگر مولکولی psbA و 28SrRNA گزارش داده‌اند.

در تحقیق حاضر، با توجه به شواهد ریخت شناسی و آنالیزهای مولکولی نمونه‌های *Sargassum fallax* با احتمال ۱۰۰ درصد شناسایی شدند (شکل ۲). کلیه خصوصیات ریخت شناسی نمونه‌های مورد بررسی در این تحقیق با گونه *S. fallax* مطابقت نشان داد. تحقیقات نشان داده است که جنس سارگاسوم بطور کلی دارای پلی‌مورفیسم درون گونه‌ای ضعیفی می‌باشد (Dixon et al., 2012). بنابراین، بازبینی در مورد طبقه-بندي جنس سارگاسوم امری ضروری است که این امر با استفاده از ترکیب داده‌های ریخت‌شناسی سنتی، داده‌های بوم-Phillips شناختی و اطلاعات توالی DNA میسر خواهد شد (and Fredericq, 2000; Stiger et al., 2003 شمس و همکاران (۲۰۱۵) در ارتباط با شناسایی جلبک‌های قهوه‌ای سارگاسوم انجام دادند، دریافتند که تغییرات محیطی در ریخت شناسی جلبک‌ها بسیار تاثیرگذار است. این محققین بیان داشتند با اینکه دو گونه *S. oligocystum* و *S. binderi* از نظر ریخت‌شناسی بسیار مشابه هستند، با این حال شکل کیسه‌ی هوا در دو گونه متفاوت است. همینطور بیان داشتند که در بررسی طبقه-بندي گونه‌های جلبک سارگاسوم، مطالعه اندام کیسه‌های هوا و اندام‌های تولید مثلی برای تمایز شناسایی گونه‌ها بسیار مهم هستند. به طورکلی از مهم‌ترین خصوصیاتی که برای شناسایی ریخت شناسی جنس سارگاسوم استفاده می‌شوند شامل قلاب، شکل برگ، کیسه‌ی هوا و به خصوص نهنج (که به عنوان اندام تولید مثلی مطرح است) هستند (Mattio and Payri, 2011). در پژوهشی دیگر، جلبک‌های قهوه‌ای سارگاسوم در سواحل جزیره پلینزی فرانسه از نظر مولکولی و ریخت شناسی مورد بررسی پلینزی

منابع

- Phylogenetic relationships within the Fucales (Phaeophyceae) assessed by the photosystem I coding *psaA* sequences. *Phycologia*, 45: 512-519.
- Coyer, A.; Hoarau, G.; Oudot-Le Secq, M.; StamW.T.; Olsen, J.L., 2006. A mtDNA – based phylogeny of the brown algal genus *Fucus* (Heterokontophyta; Phaeophyta). *Molecular Phylogenetics and Evolution Journal*, 39: 209-222.
- Cho, S.M.; Lee, S.M.; KO, Y.D.; Mattio, L.; Boo, S.M., 2012. Molecular systematic reassessment of *Sargassum* (Fucales, Phaeophyceae) in Korea using four gene regions. *Botanica Marina*, 55: 473-484.
- Camacho, O.; Mattio, L.; Draisma, S.; Fredericq, S.; Diaz-Pulido, G., 2015. Morphological and molecular assessment of *Sargassum* (Fucales, Phaeophyceae) from Caribbean Colombia, including the proposal of *Sargassum giganteum* sp. nov., *Sargassum schneiteri* comb. Nov and *Sargassum* section *Cladophyllum* sect. nov. *Systematics and Biodiversity*, 13: 105-130.
- Draisma, S.G.A.; Baliesteros, E.; Rousseau, F.; Thibaut, T., 2010. DNA sequence data demonstrate the polyphyly of the genus *Cystoseira* and other Sargassaceae genera (Phaeophyceae). *Journal of Phycology*, 46: 1329-1345.
- Dixon, R.R.M.; Huisman, J.M.; Buchanan, J.; Gurgel, C.F.D.; Spencer, P., 2012. A morphological and molecular study of austral *Sargassum* (Fucales, phaeophyceae) supports the recognition of phyllotricha at genus level, with further additions to the genus *Sargassopsis*. *Journal of Phycology*, 48: 1119-1129.
- Garreta, A., 2000. *Cystoseira* C. Agardh. In: A. Gomez Garreta (Editor). *Flora phycologica Iberica*, Vol.1 Fucales. University of Murcia, Publications Services, Barcelona, 99-101P.
- Guiry, M.D.; Guiry, G.M., 2017. Algae Base. Galway: World-wide electronic publication, National University of Ireland. <http://www.algaebase.org>, accessed 30
- دادالهی، س، گراوند کریمی، م، عمامد آبادی، ا، ۱۳۹۱. بررسی تغییرات فصلی پراکنش و میزان زی توده جلبکهای غالب سواحل جزر و مدی استان بوشهر (ساحل شمالی خلیج فارس). نشریه اقیانوس‌شناسی. شماره ۹، صفحات ۲۶-۴۷.
- Abbas, A.; Shameel, M., 2009. Anatomical studies on *Colpomenia sinuous* (Phaeophycota) Fromkarachi coast of Pakistan. *Pakistan Journal of Botany*, 41: 1921-1926.
- Abbas, A.; Shameel, M., 2014. Morpho-Anatomy of *Styopodium zonale* (Phaeophyta) from the coast of karachi. *Pakistan Journal of Botany*, 46: 1495-1499.
- Andrade-Sorcia, G.; Riosmena-Rodríguez, R.; Muñiz-Salazar, R.; López-Vivas, J.M.; Boo, G.H.; Lee, K.M.; Boo, S.M., 2014. Morphological reassessment and molecular assessment of *Sargassum* (Fucales: Phaeophyceae) species from the Gulf of California, México. *Phytotaxa*, 183: 201-223.
- Borgesen, F., 1939. Marine algae from the Persian Gulf especially from the innermost part near Bushire and the Island Kharg. In: Jessen K, Spärck R (eds) Danish Scientific Investigations in Iran, Part I. Copenhagen, 47–141PP.
- Bitner, L.; Payri, C.E.; Couloux, A.; Cruaud, C.; De Reviers B.; Rousseau, F., 2008. Molecular phylogeny of the Dictyotales and their position within the Phaeophyceae based on nuclear, plastid and mitochondrial DNA sequence data. *Molecular Phylogenetic and Evolution Journal*, 49: 211-226.
- Baldock, R.N., 2009. Pictured key to the southern Australian species of *Sargassum* Algae Revealed. Australian State Herbarium, Australia, 140P.
- Bast, F., 2014. Sequence similarity search, multiple sequence alignment, model selection, distance matrix and phylogeny reconstruction. *Nature Protocol Exchange*, 1: 1-5.
- Cho, G.Y.; Rousseau, F.; De Reviers, B.; Boo, S.M., 2006.

131-162.

- Stiger, V.; Horiguchi, T.; Yoshida, T.; Coleman, A.W.; Masuda, M., 2003. Phylogenetic relationships inferred from ITS-2 nDNA comparisons within the genus *Sargassum* (Fucales, Phaeophyceae) from the Pacific basin, with an emphasis on the taxonomic subdivision of the genus. *Phycological Research*, 51: 1-10.
- Shams, M.; Afsharzadeh, S.; Balali, Gh.; De Clerck, O., 2013. Revision *Sargassum* species (Fucals, Phaeophyceae) from Persian Gulf and Oman Sea (Iran) based on morphological and phylogenetical analyses. Proceeding of 18th National Symposium on Applied Biological Sciences. February. 27-30, 2013. Ghent University, Ghent, Belgium, 253P.
- Shams, M.; Afsharzadeh, S.; Balali, Gh., 2015. Taxonomic Study of Six *Sargassum* Species (Sargassaceae, Fucales) with Compressed Primary Branches in the Persian Gulf and Oman Sea Including *S. binderi* Sonder a New Record Species for Algal Flora, Iran. *Journal of Sciences, Islamic Republic of Iran*, 26: 7-16.
- Kumar, S.; Tamura, K., 2015. MEGA7: Molecular Evolutionary Genetics Analysis version 7.0. Molecular Biology and Evolution. www.kumarlab.net/publications.
- Tsukidate, J., 1984. Studies on the regenerative ability of the brown algae, *Sargassum muticum* (Yendo) Fensholt and *Sargassum tortile* C. Agardh. *Hydrobiologia*, 116 (117): 393-397.
- Yoshida, T.; Stiger, V.; Horiguchi, T., 2000. *Sargassum boreale* sp. nov. (Fucales, Phaeophyceae) from Hokkaido, Japan. *Phycology Research Journal*, 48: 125-131.
- September 2014.
- Hurtado, A.Q.; Ragaza, A.R., 1999. Sargassum studies in Currimao, Ilocos Norte, Northern Philippines I. Seasonal variations in the biomass of *Sargassum carpophyllum* J. Agardh, *Sargassum ilicifolium* (Turner) C. Agardh and *Sargassum siliquosum* J. Agardh (Phaeophyta, Sargassaceae). *Botanica Marina*, 42(4), 321-325.
- Jegou, C.; Culoili, G.; Kervarek, N.; Simon, G.; Stiger-Pouvreau, V., 2010. LC/ESI-MS and 1H HR-MAS NMR analytical methods as useful taxonomical tools within the genus *Cystoseira* C. Agardh (Fucales; Phaeophyceae). *Talanta*, 83: 613-622.
- Kurihara, A.; West, J.A.; Conklin, K.Y.; Sherwood, A.R., 2012. A second species of *Rhodochlyya* from Hawaii, with a description of *R. hawaiiana* cryptogamie, Algology, 33: 21-33.
- Mattio, L.; Payri, C.E., 2011. 190 years of *Sargassum* Taxonomy, Facing the Advent of DNA Phylogenies. *The Botanical Review*, 77: 31-70.
- Phillips, N.; Fredericq, S., 2000. Biogeographic and phylogenetic investigations of the pantropical genus *Sargassum* (Fucales, Phaeophyceae) with respect to Gulf of Mexico Species. *Gulf of Mexico Science*, 2: 77-87.
- Richmond, R.H.P.; Houk, M.; Trianni, E.; Wolanski, G.; Davis, V.J.; Paul, V.J., 2008. Aspects of biology and ecology functioning of coral reefs in Guam and the Commonwealth of the Northern Mariana Island: Riegl, B.M., Dodge, R.E. (eds.), coral reefs of the world. Springer, 719-739P.
- Sohrabipour, J.; Rabii, R., 1999. A list of marine algae of seashores of Persian Gulf and Oman Sea in the Hormozgan Province. *Iranian Journal of Botany*, 8: